ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστική • ενημέρωση

του **Μάκη Βάσιλα**

Η ιστορία των φορολογικών νόμων είναι κατά βάση μια ιστορία λεηλασίας και αφαίμαξης του λαϊκού εισοδήματος. Είναι επίσης μια ιστορία νόμιμων φοροαπαλλαγών και σκανδαλωδών ρυθμίσεων για το κεφάλαιο, τις μεγάλες επιχειρήσεις και τα υψηλά εισοδήματα. Το παραπάνω συμπέρασμα βγαίνει αβίαστα από όλους τους καλοπροαίρετους αναγνώστες μόλις τους γίνουν γνωστά κάποια βασικά στοιχεία για την κατανομή των εσόδων από τη φορολόγηση. Αρκεί μάλιστα μόνο ένα. Το 2013 το ελληνικό δημόσιο εισέπραξε από την φορολόγηση των πλοίων 14 εκατομμύρια ευρώ, περίπου όσα εισπράττει από τα παράβολα που καταθέτουν οι μετανάστες μαζί με τις αιτήσεις ανανέωσης των αδειών παραμονής τους.

Η συζήτηση γύρω από τη φορολόγηση γενικά, περιστρέφεται στα ζητήματα που έχουν να κάνουν κυρίως με την φοροδιαφυγή και διαφεύγει από την κουβέντα ο ταξικός χαρακτήρας κάθε φορολογικού συστήματος, αφού αυτό παρουσιάζεται ως ουδέτερο πεδίο που απλά υπολείπεται περισσότερο ή λιγότερο σε αποτελεσματικότητα και ταχύτητα είσπραξης. Ωστόσο αυτή η πλευρά –αν και υπαρκτή- δεν είναι εντούτοις καθοριστική. Το βασικό στοιχείο ενός φορολογικού συστήματος είναι κάθε φορά ο προσανατολισμός του και η κατεύθυνση που αυτό έχει ως προς τη φορολογική βάση. Με άλλα λόγια στο βαθμό που η πολιτική που ακολουθείται εντάσσεται σε συγκεκριμένο πλαίσιο δεν μπορεί και το αντίστοιχο φορολογικό σύστημα να μην υπηρετεί τις βασικές γραμμές της ακολουθούμενης πολιτικής. Σε περιόδους ανόδου του εργατικού κινήματος και ιδιαίτερα την περίοδο μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, ασφαλώς κάτω και από την επίδραση του μπλοκ των νεοδημιούργητων λαϊκών δημοκρατιών της ανατολικής Ευρώπης, οικοδομήθηκε στην δυτική και κεντρική Ευρώπη ένα πολύ ισχυρό κράτος πρόνοιας με στοιχεία έντονης αναδιανεμητικής λειτουργίας, προσφέροντας πλήθος παροχών στους εργαζόμενους. Η χρηματοδότησή του στηρίχθηκε σε μεγάλο βαθμό στην υψηλή φορολόγηση του κεφαλαίου με αντάλλαγμα βέβαια το κοινωνικό συμβόλαιο που παρέμεινε αδιατάρακτο έως και τα μέσα της δεκαετίας του ΄80. Ωστόσο και σε αυτή την περίοδο η συνεισφορά των εργαζόμενων, μέσω της φορολόγησης και των ασφαλιστικών τους εισφορών, ήταν σημαντική.

Μπορεί λοιπόν κανείς να ισχυριστεί βάσιμα ότι η φορολόγηση στον καπιταλισμό εξυπηρετεί το γενικό πλαίσιο στο οποίο κινείται κάθε φορά η τρέχουσα πολιτική γραμμή που

εφαρμόζεται. Άρα επίσης βάσιμα μπορεί κανείς να προσθέσει πως η έννοια «δίκαιο φορολογικό σύστημα», όσο παραμένει στα αστικά πλαίσια, είναι από μόνη της αντίφαση εν τοις όροις. Δίκαιο είναι μόνο γι' αυτόν που έχει αποφασίσει ότι η εκμετάλλευση είναι σε γενικές γραμμές μια φυσιολογική κατάσταση στην οποία απλά θα πρέπει να αποφεύγονται οι ακρότητες.

Η φετινή φορολογική πολιτική

Τελικά οι φορολογούμενοι, τα πλατιά λαϊκά στρώματα, η εργαζόμενη πλειοψηφία μάταια θα περιμένουν και φέτος την ελπίδα. Τα εκκαθαριστικά φόρου εισοδήματος θα είναι τσιμπημένα, όπως και την περσινή χρονιά, αφού δεν αλλάζει ο τρόπος και οι συντελεστές υπολογισμού των φόρων για τα εισοδήματα του 2014. Ενώ, ο ΕΝΦΙΑ θα πληρωθεί και για το 2015, βέβαια με νέες αντικειμενικές αξίες, που θα ανακοινωθούν προσεχώς και μπορεί να είναι χαμηλότερες ή και ψηλότερες ανάλογα με την περιοχή. Οι δημοτικοί φόροι, τα δημοτικά τέλη, τα τέλη κυκλοφορίας στα ίδια ψηλά επίπεδα θα ξεζουμίσουν και άλλο άνεργους, χαμηλόμισθους, χαμηλοσυνταξιούχους. Ο ΦΠΑ θα πάρει την ανηφόρα. Τα λόγια για την άμεση ανακούφιση των εργαζόμενων αποδεικνύονται άλλα λόγια να αγαπιόμαστε, από την «πρώτη φορά αριστερά» κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ.

Και επειδή δεν είναι καλό να κάνουμε δίκη προθέσεων, ας δούμε τι θα ισχύσει και φέτος στην φορολόγηση των εισοδημάτων και των επιχειρήσεων, καθώς είναι κάτι που διαπιστώνεται άμεσα και εύκολα. Με λίγα λόγια μπορούμε να πούμε πως ό,τι ίσχυε πέρυσι ισχύει και φέτος στην συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων. Ο υπολογισμός φόρου δεν θα διαφοροποιηθεί, αν και το έντυπο δήλωσης αλλάζει, γιατί πρέπει να υλοποιηθεί ο προϋπολογισμός, κατά τη δήλωση των κυβερνητικών. Έτσι, ούτε φέτος θα δούμε αφορολόγητο όριο, φοροαπαλλαγές για προστατευόμενα μέλη, δάνεια, φροντιστήρια κ.α., ούτε άλλους συντελεστές. Το επιχείρημα που εύκολα ανασύρεται από τους όψιμους υπερασπιστές της κυβερνητικής πρακτικής είναι πως οι δηλώσεις που θα κατατεθούν μέχρι 30 Ιουνίου, αφορούν τα εισοδήματα του 2014 οπότε ό,τι ήταν να γίνει, έγινε και δεν έχει νόημα να κοιτάμε πίσω. Μάλιστα στην ήδη βαριά φορολόγηση προστίθενται και προηγούμενες ληξιπρόθεσμες οφειλές. Ήδη σε πολλούς έχει καταλογιστεί να πληρώσουν τις δόσεις από τα χαράτσια, που είχαν χρεωθεί στους λογαριασμούς της ΔΕΗ και τον ΕΝΦΙΑ και που εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες είτε είχαν αρνηθεί να τις πληρώσουν, είτε δεν μπορούσαν να τις πληρώσουν λόγω της αφόρητης λιτότητας και της φορολεηλασίας, που έχει εδώ και πέντε χρόνια επιβληθεί. Η αναπληρώτρια υπουργός Οικονομικών Νάντια Βαλαβάνη κάλεσε από το βήμα της Βουλής «ακόμα και όσους δεν έχουν να σπεύσουν να πληρώσουν», επισείοντας την απειλή για το τι θα χάσουν όσοι δεν συμβάλλουν με πατριωτικό

ενθουσιασμό στην νέα κατάσταση. Η διαγραφή των χρεών των οικονομικά αδύναμων από τα άδικα χαράτσια και η ανακούφιση των εργαζόμενων, των άνεργων της νεολαίας μετατίθεται για το απώτερο μέλλον. Μέχρι τότε θα εξακολουθούν να πληρώνουν και επί καθεστώτος «πρώτης φοράς αριστεράς» όπως πλήρωναν και πριν, αλλά με ρυθμίσεις για τα παλιά.

Οι αγρότες επίσης θα κληθούν φέτος να πληρώσουν σημαντικά μεγαλύτερο ποσό καθώς με βάση το ισχύοντα νόμο που έχει ψηφιστεί από την προηγούμενη κυβέρνηση, για όσους αγρότες δεν τηρούν βιβλία (δηλαδή για την συντριπτική πλειοψηφία των φτωχομεσαίων αγροτών) η φορολόγησή τους θα γίνει με συντελεστή 13% από το πρώτο ευρώ , ενώ επιπλέον θα υπολογιστεί και προκαταβολή φόρου για την επόμενη χρονιά με ποσοστό 27,5% γεγονός που θα εκτινάξει στα ύψη το ποσό που θα πρέπει να καταβάλλουν.

Οι ελεύθεροι επαγγελματίες και ειδικότερα οι εκατοντάδες χιλιάδες μισθωτοί ουσιαστικά με μπλοκάκι, θα εξακολουθήσουν να αντιμετωπίζονται σαν επιχειρηματίες με ό,τι αυτό συνεπάγεται (μηδενικό αφορολόγητο, 26% φορολογικός συντελεστής). Ακόμα και όσοι είναι «τυχεροί» και κόβουν απόδειξη μόνο σε δύο-τρεις εργοδότες και άρα μπορούν να φορολογηθούν σαν μισθωτοί, δεν γλυτώνουν το τέλος επιτηδεύματος που είναι 650 ευρώ.

Τέλος οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι θα εξακολουθήσουν και φέτος να φορολογούνται με τον ίδιο τρόπο όπως και πέρυσι. Αυτό σημαίνει ότι ούτε το αφορολόγητο των 12.000 που με τυμπανοκρουσίες είχε εξαγγείλει η κυβέρνηση θα ισχύσει, ούτε πολύ περισσότερο οι φοροαπαλλαγές που ίσχυαν έως το 2012 (επιπλέον αφορολόγητο για κάθε παιδί, απαλλαγές λόγω ενοικίασης κατοικίας, ιατρικές εξετάσεις και έξοδα πλην ελαχίστων εξαιρέσεων). Άρα η δραματική επιδείνωση της θέσης τους και η τρομακτική αύξηση της φορολόγησής τους δεν θα βελτιωθεί ούτε και φέτος. Ακόμη και αυτό το μετριοπαθές πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης αποδεικνύεται ανεφάρμοστο εντός των πλαισίων της ΕΕ και του ευρώ.

Ασφαλώς υπάρχει ο αντίλογος ότι η κυβέρνηση έχει μόλις τέσσερις μήνες ζωής και πως ό,τι έχει υποσχεθεί είναι με ορίζοντα τετραετίας. Άρα συνεχίζει ο ίδιος αντίλογος μήπως είμαστε βιαστικοί και ανυπόμονοι; Μήπως να περιμένουμε την κυβέρνηση αφού ξεπεράσει με επιτυχία τον δύσκολο κάβο της διαπραγμάτευσης να ξεδιπλώσει την πολιτική της και να εφαρμόσει όσα έχει εξαγγείλει;

Η απάντηση σε αυτές τις αιτιάσεις είναι κατά τη γνώμη μας πολύ απλή. Όλες οι προεκλογικές εξαγγελίες του ΣΥΡΙΖΑ μαζί με τις προγραμματικές του δηλώσεις τελούν υπό την έγκριση των θεσμών του «κοινού ευρωπαϊκού μας σπιτιού», όπως είναι πλέον η κομψή ονομασία για την ληστρική ιμπεριαλιστική Ευρωπαϊκή Ένωση. Με αυτή την έννοια και

μακάρι να διαψευσθούμε, δεν υπάρχει περίπτωση να εφαρμοστεί καμιά εξαγγελία ακόμα και η πιο ήπια, αν αυτή δεν συνοδεύεται από μια λογική ρήξης με τους δανειστές-τοκογλύφους με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Το πεδίο που διαμορφώνεται από τους θεσμούς είναι τέτοιο που δεν επιτρέπει κανενός είδους αποκλίσεις από τη νεοφιλελεύθερη ορθοδοξία, που αποτελεί την επίσημη πολιτική γραμμή της ΕΕ του ΔΝΤ της ΕΚΤ και όλων των ιμπεριαλιστικών οργανισμών. Αυτό πλέον είναι τόσο προφανές, που όποιος δεν το βλέπει ή είναι ιδεοληπτικός με την λεγόμενη Ευρώπη των λαών- που δεν υπάρχει πουθενά- κατά τον ίδιο τρόπο με τους ταλιμπάν του νεοφιλελευθερισμού, για τους οποίους η αγορά τα λύνει όλα, ή έχει αποφασίσει να υποταχθεί και απλά διαμορφώνει το περιτύλιγμα, προκειμένου να σερβίρει την υποταγή σαν «έντιμο συμβιβασμό».

Ήδη η συμφωνία της 20ης Φεβρουαρίου έχει θέσει το πλαίσιο της λεγόμενης διαπραγμάτευσης. Ενώ η ελληνική κυβέρνηση έχει αποδεχτεί με αυτήν το σύνολο των υποχρεώσεων που έχουν υπογράψει οι προηγούμενοι μιας και το κράτος έχει συνέχεια, παρότι δεν έχει λάβει κανενός είδους αντάλλαγμα, ενώ ρητά αναφέρεται σε αυτή τη συμφωνία ότι οποιαδήποτε ενέργεια θα πρέπει πρώτα να έχει τη σύμφωνη γνώμη των θεσμών, δηλαδή της μετονομασθείσας τρόικα. Αυτό το πλαίσιο λοιπόν είναι συμβατό μόνο με τη συνέχιση της ίδιας πολιτικής που ακολουθείται ως τώρα, και που θέτει ως προτεραιότητα τις αγορές την επιχειρηματικότητα και την ευελιξία της εργασίας.

Όσο για το πώς θα γίνει η αύξηση των εσόδων μέσω του ΦΠΑ, που αποτελεί αντικείμενο της δήθεν σκληρής διαπραγμάτευσης, έχουμε να πούμε τα εξής. Κάθε πρωτοετής φοιτητής στις σχολές οικονομίας μαθαίνει πως υπάρχουν δύο μεγάλες κατηγορίες φόρων. Οι άμεσοι και οι έμμεσοι. Άμεσοι είναι εκείνοι που επιβάλλονται απευθείας στο εισόδημα και θεωρούνται πιο αντικειμενικοί και δίκαιοι, γιατί υπολογίζονται ανάλογα με το ύψος τους και με κλιμακούμενο συντελεστή. Έμμεσοι είναι οι φόροι που κυρίως επιβάλλονται στα καταναλωτικά αγαθά και τις υπηρεσίες με πιο χαρακτηριστική μορφή έμμεσου φόρου τον ΦΠΑ. Όπως είναι φανερό τον έμμεσο φόρο τον πληρώνουν όλοι ανεξαρτήτως εισοδήματος. Έτσι κάποιος που έχει εισόδημα 600 ευρώ και ένας άλλος που έχει εισόδημα 2000 ευρώ αγοράζοντας ένα πακέτο τσιγάρα ή ένα κουτί αναψυκτικό θα πληρώσουν τον ίδιο φόρο. Είναι η περίφημη ισότητα που υπάρχει στον καπιταλισμό. Όλοι οι καταναλωτές πληρώνουν το ίδιο, είτε διαθέτουν κότερο είτε διαθέτουν πατίνι.

Αν κοιτάξουμε στα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού θα διαπιστώσουμε ότι διαχρονικά η αναλογία όλη την τελευταία δεκαετία ήταν συντριπτική υπέρ των έμμεσων φόρων. Ειδικά για το 2013 υπολογίζεται ότι για κάθε 1 ευρώ άμεσου φόρου, εισπράττεται αντίστοιχα 1,53 ευρώ έμμεσων φόρων. Αυτό είναι αποτέλεσμα κυρίως λόγω των αυξήσεων στους

συντελεστές του ΦΠΑ, καθώς και των αυξήσεων στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης (πχ φόρος στα καύσιμα). Επομένως οποιαδήποτε συζήτηση διεξάγεται στο λεγόμενο Bruxelles's Group για τον ΦΠΑ είναι σε αντιλαϊκή κατεύθυνση και εισπρακτική μπακάλικη λογική του στυλ, αν εισπράττουμε 100 ευρώ από έναν συντελεστή ΦΠΑ πχ τον 13%, τότε αν τον αυξήσουμε στο 14% -όπως ακούγεται ότι είναι η πρόταση που έχει πέσει στο τραπέζι- θα μαζέψουμε κάτι παραπάνω. Ανάλογα αν μετατάξουμε τα νησιά του Αιγαίου από τους μειωμένους συντελεστές στους βασικούς, αυτόματα θα αυξηθούν και τα έσοδα. Άλλωστε κατά δήλωση και της κας Βαλαβάνη «δεν θα πάθει κάτι η Μύκονος και η Σαντορίνη αν αυξηθεί ο ΦΠΑ».

Κατ' αρχάς ακόμα και από την φιλελεύθερη οικονομική θεώρηση, η παραπάνω πρακτική είναι λάθος, καθώς σύμφωνα με αυτήν, η επιβολή ενός νέου φόρου διαστρεβλώνει τις τιμές στην αγορά και οδηγεί σε απώλεια ευημερίας. Το νέο σημείο ισορροπίας ανάμεσα στην προσφορά και τη ζήτηση διαμορφώνεται σε χαμηλότερο επίπεδο με αποτέλεσμα την πτώση της κατανάλωσης και άρα την απώλεια των υπολογιζόμενων εσόδων. Κατά δεύτερο, έτσι κι αλλιώς οποιαδήποτε νέα αύξηση στους συντελεστές ΦΠΑ ειδικά στους χαμηλούς, που αφορούν κατά βάση τα είδη της πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης όπως τα τρόφιμα καθώς και τις βασικές υπηρεσίας ρεύματος και ύδρευσης, σηματοδοτεί από μόνη της ένα νέο γύρο επίθεσης στα εισοδήματα της εργαζόμενης πλειοψηφίας, ακόμα και τον αποκλεισμό της από βασικά είδη απαραίτητα για την καθημερινή της επιβίωση.

Άμεσοι, έμμεσοι φόροι και η ταξική τους σημασία

Το ότι το φορολογικό σύστημα είναι ταξικό αποδεικνύεται περίτρανα από το γεγονός ότι το 60% από το σύνολο των φορολογικών εσόδων οφείλεται στην έμμεση φορολογία, δηλαδή στους φόρους που πληρώνουν όλοι ανεξάρτητα από τη φοροδοτική τους ικανότητα. Ένα προοδευτικότερο φορολογικό σύστημα τουλάχιστον θα εξασφάλιζε ότι το βασικό πεδίο άντλησης των εσόδων του θα προέρχεται από την άμεση φορολόγηση των φυσικών προσώπων και των επιχειρήσεων, με κλιμακωτούς φορολογικούς συντελεστές.

Η μελέτη του ιδρύματος Hans Boekler Stiftung αποκαλύπτει το πόσο ταξικά λειτούργησε ακόμα και η άμεση φορολογία την περίοδο 2008-2012, όπου οι άμεσοι φόροι που κατέβαλαν οι ασθενέστεροι εισοδηματικά έλληνες αυξήθηκαν κατά 125,9%, ενώ οι φόροι που κατέβαλαν οι ισχυρότεροι εισοδηματικά… μειώθηκαν κατά 9%! Ενώ, αν συνυπολογιστούν και οι φόροι επί των ακινήτων, η συνολική άμεση φορολόγηση των ασθενέστερων οικονομικά στρωμάτων αυξήθηκε κατά 337,7%, ενώ η φορολόγηση των ισχυρότερων (άρα και ανθεκτικότερων στην κρίση) αυξήθηκε μόλις κατά 9%.

Τελευταία, προκειμένου να συγκαλυφθούν οι θεσμοθετημένες φοροαπαλλαγές του κεφαλαίου, επαναλαμβάνονται τα περί αδυναμίας εισπραξιμότητας των φορολογικών μηχανισμών, φοροαποφυγής και ενοχών των κοινωνικών κινημάτων ενάντια στα χαράτσια, ότι δήθεν συνέβαλλαν στο να διαμορφωθεί μια κουλτούρα μη πληρωμής.

Ωστόσο, μια ματιά να ρίξει κανείς στα στοιχεία, που έχουν κυκλοφορήσει και αφορούν στη σύνθεση των συσσωρευμένων οφειλών προς το δημόσιο, καταλαβαίνει πάρα πολλά. Σύμφωνα με το υπουργείο Οικονομικών ανακοίνωσε, οι ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Δημόσιο ανέρχονται στα 76 δις ευρώ. Από αυτά το 76,7% δηλαδή τα 57,9 δις αποτελούνται από οφειλές που η κάθε μία ανέρχεται σε ποσά άνω του 1,5 εκατ. ευρώ. Επιπλέον αυτά τα ποσά τα χρωστάνε συνολικά 4.853 οφειλέτες δηλαδή το 0,13% του συνόλου των 4.117.000 οφειλετών. Ενώ από αυτούς οι οκτώ στους δέκα οφείλουν ποσά έως 3.000 ευρώ, ενώ εννιά στους δέκα οφείλουν ποσά έως 5.000 ευρώ. Δηλαδή η τεράστια πλειοψηφία των οφειλετών του δημοσίου χρωστάνε σχετικά μικρά ποσά. Αυτό σημαίνει πως η πλειοψηφία τους έχει περιέλθει σε αυτή την κατάσταση τα τελευταία χρόνια της ανεργίας, της μείωσης μισθών και συντάξεων, της απλήρωτης δουλειάς και της μεγάλης φοροληστείας.

Να πληρώσει το κεφάλαιο και όχι οι εργαζόμενοι

Το πολύμορφο κίνημα που έχει αναπτυχθεί τα τελευταία χρόνια έχει καταφέρει να φέρει τα ζητήματα της φορολόγησης σε πρώτο πλάνο και να εμπλέξει και τμήματα του πληθυσμού που για πρώτη φορά έβλεπαν τον εαυτό τους να βρίσκεται σε ανάλογη κατάσταση. Η εμπλοκή των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής αριστεράς υπήρξε σημαντική σε πολλές περιπτώσεις και η συμβολή της ήταν αναμφίβολά καίρια και αποφασιστική στο να μπολιαστούν αυτά τα κινήματα με τα ριζοσπαστικά αιτήματα που έχει ανάγκη σήμερα ο κόσμος της εργασίας.

Η αντικαπιταλιστική αριστερά παρά το ότι κατανοεί πως στον σημερινό ολοκληρωτικό καπιταλισμό της βαθύτατης κρίσης, έχουν στενέψει δραματικά τα περιθώρια για να λειτουργήσει το φορολογικό σύστημα σε μια κατεύθυνση πραγματικής και ριζικής αναδιανομής του πλούτου, δεν παραιτείται από την πάλη για άμεσες κατακτήσεις προς όφελος της εργαζόμενης πλειοψηφίας, που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στα πλαίσια μιας πορείας ρήξης και ανατροπής με τον καπιταλισμό, σε ουσιαστική ανακούφιση των λαϊκών στρωμάτων.

Έτσι λοιπόν η αντικαπιταλιστική αριστερά, που άλλωστε έχει δώσει δείγματα γραφής όλο το προηγούμενο διάστημα, με την πραγματική εμπλοκή της στο κίνημα των κινήσεων πόλης,

των λαϊκών συνελεύσεων, των πρωτοβουλιών που έχουν δημιουργηθεί, παλεύει μαζί με το λαό για μια σειρά μέτρα που είναι στην κατεύθυνση που περιγράφηκε παραπάνω. Ορισμένα από αυτά θα μπορούσαν κωδικά να περιγραφούν ως εξής:

• Όχι στη φορολογική αφαίμαξη της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων με τους έμμεσους και άμεσους φόρους. Να αντιστραφεί ο αντιλαϊκός χαρακτήρας της άμεσης φορολογίας και οι χαμηλοί συντελεστές για τα μεγάλα εισοδήματα φυσικών προσώπων και επιχειρήσεων. Κατάργηση όλου του φοροληστρικού νομοθετικού πλαισίου.

• Διαγραφή των χρεών άνεργων, χαμηλόμισθων και χαμηλοσυνταξιούχων για τα χαράτσια.

• Αφορολόγητο το εισόδημα μέχρι το όριο της αξιοπρεπούς διαβίωσης. Κανενός είδους φορολόγηση κάτω από αυτό το όριο. Να καταργηθεί το τεκμήριο διαβίωσης για τη φορολόγηση άνεργων και χαμηλών εισοδημάτων.

• Μείωση των έμμεσων φόρων. Κατάργηση του ΦΠΑ στα τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης (φάρμακα κ.α.) και στα κοινωνικά αγαθά (ρεύμα, νερό, πετρέλαιο, φυσικό αέριο για την οικιακή κατανάλωση).

• Όχι στην εφαρμογή του μέτρου της ηλεκτρονικής κατάσχεσης από λογαριασμούς για χρέη. Να ακυρωθεί γενικά για τα λαϊκά νοικοκυριά το μέτρο των αυτόματων κατασχέσεων για οφειλές σε κράτος, τράπεζες.

• Να καταργηθούν όλες οι διατάξεις των εξοντωτικών μέτρων για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το κράτος, που ψηφίστηκαν τις τελευταίες μέρες του ΄13.

• Κατάργηση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης και του τέλους επιτηδεύματος στους μικροεπαγγελματίες.

• Κατάργηση του ΕΝΦΙΑ. Κανένας κεντρικός και δημοτικός φόρος στη στέγη των λαϊκών στρωμάτων. Απαλλαγές από δημοτικά τέλη και φόρους των άνεργων και χαμηλόμισθων-χαμηλοσυνταξιούχων.

• Κατάργηση των φοροαπαλλαγών των εφοπλιστών, της εκκλησίας, των βιομήχανων, τραπεζών και των κάθε λογής «επενδυτών». Να φορολογηθούν το μεγάλο κεφάλαιο, τα μεγάλα εισοδήματα, τα κέρδη και η μεγάλη ακίνητη και κινητή περιουσία. Φόροι στους πλούσιους και όχι στο λαό. Να πληρώσουν τώρα οι μεγάλοι φοροφυγάδες, οι μεγάλοι οφειλέτες αυτά που χρωστάνε. Να μην διαγραφούν-παραγραφούν οι οφειλές των

καπιταλιστών στο δημόσιο.

Δημοσιεύτηκε στο Πριν στις 30/5/2015